

prima instanță: Spoială A.
instanța de apel: Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

23 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Cristinei Lupușor, avocatul Mocanu Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lozovanu Stas împotriva Cristinei Lupușor cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, prin care cererea privind emiterea hotărîrii suplimentare formulată de reprezentantul Cristinei Lupușor, avocatul Mocanu Serghei, a fost admisă parțial

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2013, Stas Lozovanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cristinei Lupușor, intervenienți Colbasiuc Andrei, BC „ProCreditBank” SA cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că la 05 octombrie 2010, între Lozovanu Stas și Colbasiuc Andrei, a fost încheiată tranzacția de vânzare-cumpărare, în urma căreia de către reclamant a fost cumpărat automobilul de model BMW 520, anul producerii 1995, motorul nr 34558248206S2, caroseria nr. WBAHB51010GH16342, numărul de înmatriculare CXX 086, în temeiul recipisei eliberate de Colbasiuc Andrei.

Menționează că ultimul a vîndut-o în baza procurii eliberate de către Lupușor Cristina, la data de 09 ianuarie 2009. În urma tranzacției Stas Lozovanu urma să înregistreze automobilul, însă din cauza că era avariat, înregistrarea i-a fost refuzată. Reclamantul a efectuat reparația autovehiculului, iar la 12 octombrie 2010, a fost eliberată de Lupușor Cristina procura pe numele lui Stas Lozovanu, din numele căreia acționa Colbasiuc Andrei, în care s-a menționat faptul că reclamantul are dreptul de a scoate de la evidență automobilul și de a primi actele necesare pentru a încheia contractul de vânzare-cumpărare.

Precizează că în timpul efectuării reparației, procura eliberată pe numele lui Colbasiuc Andrei expira, astfel, Lupușor Cristina a eliberat o altă procură pe numele

acestui. Procura a fost întocmită din numele Cristinei Lupușor pe numele lui Stas Lozovanu, la data de 06 ianuarie 2012. După repararea autovehiculului, reclamantul a plecat să-l înregistreze, însă a fost informat de organele de resort că acesta a fost sechestrat, din cauza că Lupușor Cristina are datorii. Peste puțin timp, bunul a fost ridicat de către executorul judecătoresc, fiind întocmit, în acest sens, proces-verbal de ridicare.

Cere Stas Lozovanu, recunoașterea tranzacției încheiate între Lozovanu Stas și Colbasiuc Andrei drept contract de vânzare-cumpărare a automobilului de model BMW 520, anul producerii 1995, motorul nr 34558248206S2, caroseria nr. WBAHB51010GH16342, numărul de înmatriculare CXX 086; recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului de model BMW 520, anul producerii 1995, motorul nr 34558248206S2, caroseria nr. WBAHB51010GH16342, numărul de înmatriculare CXX 086, după Lozovanu Stas, precum și încasarea de la pîrîta a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă. A fost recunoscută convenția dintre Lozovanu Stas și Colbasiuc Andrei drept contract de vânzare-cumpărare a automobilului de model BMW 520, anul producerii 1995, motorul nr 34558248206S2, caroseria nr. WBAHB51010GH16342, numărul de înmatriculare CXX 086; a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra automobilului de model BMW 520, anul producerii 1995, motorul nr 34558248206S2, caroseria nr. WBAHB51010GH16342, numărul de înmatriculare CXX 086, după Lozovanu Stas și a fost încasat de la Lupușor Cristina în beneficiul lui Stas Lozovanu, cheltuielile de judecată în sumă de 150 lei, iar în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 736,20 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014, au fost admise apelurile declarate de către Lupușor Cristina și BC „ProCreditBank” SA, casată hotărîrea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 29 octombrie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă.

La data de 14 februarie 2014, reprezentatului apelantei Lupușor Cristina, avocatul Mocanu Serghei, a depus o cerere cu privire la emiterea unei hotărîri suplimentare, prin care să se încaseze de la Lozovanu Stas în beneficiul Cristinei Lupușor, cu titlu de recompensă a cheltuielilor pentru asistența juridică și cheltuieli pentru plata taxei de stat, conform bonurilor de plată anexate la materialele cauzei.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, cererea reprezentatului apelantei Lupușor Cristina, avocatul Mocanu Serghei, a fost admisă parțial. S-a încasat de la Lozovanu Stat în beneficiul Cristinei Lupușor, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 665,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei, total 2665 lei. În rest cererea a fost respinsă.

La data de 19 februarie 2015, reprezentantul Cristinei Lupușor, avocatul Mocanu Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei suplimentare a instanței de apel în partea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor de asistență în sumă de 2000 lei, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă această cerință, integral.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că decizia suplimentară a instanței de apel, în această parte, este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Susține recurentul că instanța de apel, la emiterea actului contestat, eronat a micșorat cheltuielilor de asistență juridică modificînd suma plătită de recurentă de la 4 000

lei la 2 000 lei, deoarece conform contractului de asistență juridică și bonului de plată seria EP nr.364894 din 29 octombrie 2013, apelanta a cheltuit pentru asistența juridică suma de 4 000 lei, care conform art.96 din CPC, sunt reale, necesare și rezonabile.

La fel, susține că instanța de fond nu a ținut cont de recomandările Uniunii Avocaților din Republica Moldova, care prevede că pentru acțiunile cuantumul cărora este peste o sută mii lei, onorariul avocatului va constitui 10% din cuantumul cerințelor, în cazul dat, suma solicitată ca recuperarea cheltuielilor de asistență juridică este mai mică decât 10% din suma cerințelor admise de instanța de fond.

Examinînd cererea de recurs declarată de reprezentantul Cristinei Lupușor, avocatul Mocanu Serghei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea parțială a deciziei suplimentare emisă de instanța de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenteii cu decizia suplimentară a instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenteii, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Cristinei Lupușor, avocatul Mocanu Serghei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de reprezentantul Cristinei Lupușor, avocatul Mocanu Serghei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Ion Druță